

Безруков захистив свою честь і гідність у суді

Російський актор Сергій Безруков виграє суд проти журналістів, які втрутилися в його приватне життя. Савелівський суд Москви задовольнив позов зірки «Бригади» про захист честі та гідності й охорони права на приватне життя. Суддя зобов'язав стягнути у холдингу News Media 220 тисяч рублів. Як відомо, Сергій Безруков вирішив засудити журналістів, які без дозволу опублікували знімки його позашлюбних дітей.

Охлобистіну вручили пляшку українсько-російської крові

Це сталося прямо на сцені під час моноспектаклю артиста в Тулі. Місцевий активіст Валерій Отставних вийшов до актора і вручив пляшку з написом «Кров». Чоловік заявив, що це презент Охлобистіну, який «жадає крові» українців й неодноразово закликав увести в Україну війська. Незабаром у Мережі з'явилося відео цієї акції та її підготовки. Спочатку активіст особисто здає кров із вени, а потім вручає пляшку. Приголомшений Охлобистін несподіваний подарунок прийняв.

Ніна МАТВИЄНКО: Кожен сам творить своє життя і долю, а потім відповідає за вчинки перед Богом

Взяти інтерв'ю у співачки Ніни Матвієнко кореспонденту **segodnya.ua** виявилось завданням не з легких. У Ніни Митрофанівни 21 листопада мав відбутися великий сольний концерт, тому всі дні до нього були розписані буквально по годинах. Зустрітися нам вдалося лише у вихідний — у неділю, і, напевно, символічно, що зустріч пройшла в святому місці — семінарії при Михайлівському Золотоверхому соборі. Чи то атмосфера місця задала тон, чи то посмішка співачки зробила свою справу, але спілкування з Ніною Митрофанівною вийшло дуже задушевним...

— Ніно Митрофанівно, сьогодні ви відома співачка, чий голос упізнають із перших нот. А народилися в звичайній селянській родині, були п'ятою дитиною з одинадцяти. Чого вам коштував шлях до успіху?

— У сім'ї не без виродків (сміється). Напевно, тому і вийшло, що я одна з усієї нашої великої рідні змогла здобути вищу освіту. Рано пішла в інтернат, намагалася всьому навчитися — красиво щось зв'язати або вишити. Дуже вже хотілося привезти все це мамі, порадувати її. І завжди хотілося бути не такою, як усі, а кращою за всіх. Брати все по максимуму. При цьому я ніколи не була відмінницею, тому що все ж трохи линулася (посміхається). Бували й трійки, і четвірки, в основному з точних наук — математики, хімії або фізики. А в душі моєї завжди була пісня. Розумієте, моя мама співала мені з дитинства, співала, коли працювала, коли робила щось по дому... Ось і склалося так, що без пісні я вже ніби й не я. Ще, як мені здається, дуже важливо, щоб учитель завжди вчив дитину правильно: не наказував, а підштовхував. Щоб надихав її на успіх. Мені завжди щастило на таких людей у моїй долі.

— Син Андрій та дочка Тоня стали людьми мистецтва, а ось Іван, незважаючи на те, що він теж художник, обрав служіння Богу і постригся в ченці. Що вплинуло на його вибір?

— Ви ж вибрали свій шлях? Стали журналістом. Ось і він вибрав. Може, це від невпевненості в собі,

невпевненості в завтрашньому дні, в бажанні таким чином захистити нашу сім'ю. У кожного ж є свої дитячі обереги. Кожен визначає статус свого життя, ступінь своєї користі.

— Даваймо поговоримо про творчість. Окрім музики, ви не раз пробували себе в кіно. Чому не складалась акторська кар'єра?

— Розумієте, в кіно особливо нічого не треба робити. Головне — міміка, інтонація голосу і пластика. Відповідати образу, який утілюєш. І багато мені казали, що обличчя у мене сценічне і що я добре виглядаю в кадрі. Але ж головне — чи відчуваєш ти це сам. А я себе гармонійно в кіно не відчуваю. Тому — тільки пісня і тільки сцена.

— А як щодо телебачення?

— Зараз я беру участь у програмі «Один за всіх» на СТБ, де обговорюють вчинки людей, які складно зрозуміти і пробачити. Я там виступаю в якості незалежного експерта, даю оцінку тій чи іншій ситуації, в яку

потрапляють герої передачі. Ніколи не можу залишитися байдужою. І навіть коли людина вчинила щось страшне, я завжди на її боці. Я говорю, що вона не винна. Тому що далеко не кожному відомо, в якій бідності й убогості може жити людина та що може з нею відбуватися.

— Ніно Митрофанівно, ви ніколи не залишалися осторонь від життя країни, від усіляких політичних перипетій. Коли сталася трагедія з Небесною сотнею, ви сказали, що це ваша особиста втра та і скорбота. Чи відчуваєте ви, що настають ті зміни, заради яких борються українці?

— Які зміни? Ви що? Немає жодних змін. Ця сотня переросла в тисячу, в тисячі загублених душ. Те, що зараз відбувається, — це геноцид нації! А те, що було взимку на Майдані, — це було тільки початком цього геноциду. І не зможу ніколи я цього пробачити.

— Песимістичний погляд...

— А ви розумієте, що відбувається? Чому ополченням дають стріляти, а нашим ні? Чому наших хлопців просто кидають у саме пекло — без нормальної зброї та вогневої підтримки? Це ж просто жах...

— У часи Великої Вітчизняної музиканти їздили до солдатів на фронт і своїми виступами піднімали бойовий дух. Зараз йде війна на Сході. Чи потрібно артистам виступати перед бійцями в зоні АТО?

— Їздити виступати до хлопців у зоні АТО не варто — це все одно що реквієм їм виконувати. Особисто я боюсь їм співати. Недавно виступала в Маріуполі, але на заводському творчому вечорі. І там були наші бійці. Мені було соромно дивитися їм в очі. Та й які пісні співати? Думаю, це все зайве.

— До речі, саме в світлі подій на Сході багато українських артистів «пресують» за те, що вони виступають у Росії чи отримують там нагороди. Приміром, багато критикує Ані Лорак за те, що вона прийняла «Золотий самовар»...

— Ой, та що тут говорити! Я не можу відповідати за ту ж Лорак. Кожен сам творить своє життя і долю, а потім відповідає за свої вчинки перед Богом. Ця нагорода — це іграшка, нею награвляють і перестають. Робити з цього якийсь резонанс нерозумно. Та й узагалі, такі «чайники-самовари» в кожному будинку є (сміється).

■ ДОВІДКА

Народна артистка України. Навчалася в школі-інтернаті для дітей із багатодітних сімей. Із 1968 року, після закінчення вокальної студії при Національному народному хорі ім. Мотузки, — солістка хору. З 1991 року — солістка Національного ансамблю «Київська камерата». Найбільш відомі пісні з репертуару: «Ой у вишневому саду», «Ніченька іде», «Квітка-душа». З успіхом гастролювала в багатьох країнах світу, зокрема у Франції, Чехії, Канаді, Мексиці, США. У 1971 році вийшла заміж за художника Петра Гончара. Має трьох дітей: син Андрій (41 рік), син Іван (40 років) і дочка Тоня (33 роки).

Група «Руки Вверх» презентує новий кліп

Днями група «Руки Вверх» презентувала свіжу відеороботу на пісню «Что же ты надедала». Вже вдруге творцем кліпу виступив молодий український режисер Євген Ножецькі, який раніше співпрацював із групами «Ленінград», «O.Torvald», американськими Emmure, Heartist та багатьма іншими. Відео суттєво відрізняється від попередніх робіт музикантів.

«Ми щасливі, що в нашій кліпграфії з'явився перший суперсучасний, можна навіть сказати, західної формації кліп. Це новинка для «Руки Вверх» — модна, соковита і яскрава. Все це стало можливо за рахунок симбіозу декількох речей: ідеї, простоти, технологій і генія режисури Євгена Ножецькі. Це вже друга наша робота, і я радий, що ми знайшли один одного та розуміємо, який продукт ми хочемо подарувати глядачеві», — розповів соліст гурту «Руки Вверх» Сергій Жукоч.

Для акторів знімальна група підготувала справжні випробування. Симулюючи падіння з хмарочосів, вони більше шести годин провели на тросах у підвішеному стані. Спочатку бажання політати їх заводило, але потім вони усвідомили, наскільки це складно — балансувати в повітрі, відчувати своє тіло.

Антонов хоче відсудити в Apple 450 мільйонів рублів

«Всього в інтернет-магазині iTunes пропонується для скачування 90 пісень, автором музики та слів до яких я є, — йдеться в заяві Антонова. — Виключні права на відтворення, розповсюдження й інші види використання моїх творів інтернет-магазину iTunes і компанії Apple Inc мною не передавалися».

Співак просить прокурорів провести перевірку за цим фактом і «вжити заходів щодо притягнення винних осіб до встановленої законом відповідальності».

Через «Російське авторське товариство» Юрій Антонов хоче захистити свої інтереси. Композитор вимагає від дитища Джобса публічних вибачень і максимальної компенсації за порушення авторських прав у Росії — п'ять мільйонів рублів за кожен твір. Таким чином, сукупна сума претензій Антонова може сягнути 450 мільйонів рублів.

Як з'ясувалося, музика автора була надана iTunes третьою стороною. Туди і виплачувалися гроші в якості роялті від продажу творів артиста. Представник Apple поки не надав коментар. А пісні Антонова вже не відображаються в iTunes.

Російський співак і композитор Юрій Антонов поскаржився на компанію покійного Стіва Джобса й планує відсудити до 450 мільйонів рублів. 27 листопада артист звернувся до Генпрокуратури РФ із заявою про незаконну торгівлю його піснями через інтернет-магазин iTunes, що належить компанії Apple.

Марченко відмовилася їхати до Львова на кастинг

Ведуча вокального шоу та дружина Віктора Медведчука Оксана Марченко вирішила не їхати на кастинг у Львові. Причиною стала загроза протесту. Про це повідомили активісти «Економічного бойкотного руху» на сторінці групи у Facebook. У повідомленні зазначено, що 27 листопада активістці Солі Чамбамбінні зателефонували в міліцію й попросили забрати копію листа на ім'я мера Львова Андрія Садового. У листі телеканал-організатор повідомив, що Марченко до Львова не приїде й просить забезпечити охорону кастингу. «Щодо цих шоу й інших цирків, які відбуваються в такий складний час, то вважаю за потрібне залишити це на совісті організаторів і учасників. Ми з вітрянками не боротимось, але і не дозволимо таким лицемірам, як Марченко, Лорак і їже з ними, поводитися так, ніби нічого не сталося», — заявила активістка руху.

Приходько розкритикувала колег, які отримали російські «грамофони»

Українська співачка Анастасія Приходько прокоментувала премію «Золотий грамофон» і тих українських артистів, що їздили її отримувати.

Обурена Настя зауважила, що в той момент, коли українці з 29 на 30 листопада були на Майдані, де проходила «Ніч пам'яті», приурочена до річниці кривавого розгону «Беркутом» студентів, які мирно протестували, у Москві проходив «Золотий грамофон».

«У цей же час у Москві кілька моїх, слава Богу, більше не колег отримували «золоті грамофони» в Кремлі... Посміхалися в теле- і фотокамери, вели невимушені світські бесіди, коротше, почувалися відмінно. Не можу не повторити вже побиту, на жаль, фразу: «І це в той момент, коли у нас із Росією війна...». Найстрашніше в тому, що вони повернуться сюди і їхні афіші будуть розклеювати на кожному стовпі», — наголосила зірка.

Вона додала, що для таких артистів поняття «Батьківщина — ефемерне».